Lénárt Emese

Derűd, bölcsességed

A Prága Kávéháztól a Kálvin térre néhány perc alatt el lehet jutni. Emlékszel? Meleg nyár volt, beszélgettünk útközben. A derűd és a mindig mosolygó szemed maradt meg bennem, bármilyen komoly témáról is esett szó. Nem olyan régóta ismerjük egymást. 2019 novemberében küldtem el az első novellámat neked, régi barátod, volt tanárom és mentorom, Vilcsek Béla † irodalomtörténész, kritikus, egyetemi tanár biztatására. Milyen izgatottan vártam a válaszodat! Az első megjelenés után rendszeresen továbbítottam neked az írásokat, lényegre törő, inspiráló szerkesztői válaszaidat féltve őrzöm azóta is. Egy szöveg sem maradt az asztalfiókban. Ahogy hálás vagyok a tapintatos hallgatásodért is, amikor nem ment az írás. Egyszer-egyszer üzenetben érdeklődtél, utána nem kérdeztél semmit. Türelmesen vártad, hogy újra jelentkezzek.

Jókat kacagtunk a 90. születésnapodon is. Arra gondoltam ott az őszi napfénnyel incselkedő vidám kerti ünnepségen, hogy csakis így szabad megöregedni. Mit megöregedni! Élni. Ahogy Te éltél. Kellő alázattal, odafordulással, nyitottsággal, tájékozottsággal, műveltséggel, és azzal a tiszta szívű kedvességgel, amit nem lehet tanulni. Azt hozza magával az ember.

Farkas László, Laci bácsi, F. Laci az életszereteted, a mindig értő figyelmed, humorod és bölcsességed legyen velünk, bármerre is jársz. Mert mindannyiunkra ráfér…